

Република Србија
ВРХОВНИ СУД
Кзз 578/2025
13.05.2025. године
Београд

Врховни суд, у већу састављеном од судија: Мирољуба Томића, председника већа, Татјане Вуковић, Слободана Велисављевића, Светлане Томић Јокић и Бојане Пауновић, чланова већа, са саветником Маријом Рибарић, записничарем, у кривичном предмету окривљеног АА и др, због кривичног дела тешка телесна повреда из члана 121. став 1. Кривичног законика и др, одлучујући о захтеву за заштиту законитости браниоца окривљеног АА, адвоката Предрага Томовића, поднетом против правноснажних пресуда Основног суда у Нишу ЗК 417/23 од 01.03.2024. године и Вишег суда у Нишу 1Кж.1. бр.126/24 од 09.12.2024. године, у седници већа одржаној дана 13.05.2025. године, донео је

РЕШЕЊЕ

ОДБАЦУЈЕ СЕ, као недозвољен, захтев за заштиту законитости браниоца окривљеног АА, адвоката Предрага Томовића, поднет против правноснажних пресуда Основног суда у Нишу ЗК 417/23 од 01.03.2024. године и Вишег суда у Нишу 1Кж.1. бр.126/24 од 09.12.2024. године.

Образложење

Пресудом Основног суда у Нишу ЗК 417/23 од 01.03.2024. године, поред осталих, окривљени АА оглашен је кривим да је извршио кривично дело тешка телесна повреда из члана 121. став 1. Кривичног законика, за које је осуђен на казну затвора у трајању од једне године и осам месеци. Обавезани су окривљени да сnose трошкове кривичног поступка, о чијој висини ће суд одлучити накнадно посебним решењем, а оштећени је ради остваривања имовинскоправног захтева упућен на парнични поступак.

Пресудом Вишег суда у Нишу 1Кж.1. бр.126/24 од 09.12.2024. године, делимично је усвојена жалба браниоца окривљеног АА, адвоката Предрага Томовића и пресуда Основног суда у Нишу ЗК 417/23 од 01.03.2024. године је преиначена у делу одлуке о казни тако што је Виши суд у Нишу окривљеног АА, оглашеног кривим због кривичног дела тешка телесна повреда из члана 121. став 1. Кривичног законика, осудио на казну затвора у трајању од једне године и шест месеци, док су у преосталом делу жалба браниоца окривљеног АА, адвоката Предрага Томовића и жалбе браниоца окривљеног ББ, адвоката Аљоше Шмалцеља, браниоца окривљеног ВВ, адвоката Александра Сандуловића и браниоца окривљеног ГГ, адвоката Марине Ристић

одбијене као неосноване и пресуда Основног суда у Нишу ЗК 417/23 од 01.03.2024. године је, у непреиначеном делу, потврђена.

Против наведених правноснажних пресуда захтев за заштиту законитости благовремено је поднео бранилац окривљеног АА, адвокат Предраг Томовић, због повреде закона из члана 439. тачка 1) и 2) Законика о кривичном поступку, са предлогом да Врховни суд усвоји поднети захтев за заштиту законитости, побијане пресуде укине и списе предмета врати првостепеном суду на поновни поступак и одлучивање или да побијане пресуде преиначи и окривљеног АА ослободи од оптужбе.

Врховни суд је доставио примерак захтева за заштиту законитости браниоца окривљеног Врховном јавном тужиоцу, сходно одредби члана 488. став 1. Законика о кривичном поступку (ЗКП), па ја на седници већа коју је одржао у смислу члана 490. ЗКП, без обавештења Врховног јавног тужиоца и браниоца окривљеног, сматрајући да њихово присуство није од значаја за доношење одлуке (члан 488. став 2. ЗКП), разматрио списе предмета и правноснажне пресуде против којих је захтев за заштиту законитости поднет, те након оцене навода изнетих у захтеву нашао:

Захтев за заштиту законитости браниоца окривљеног је недозвољен.

У поднетом захтеву за заштиту законитости бранилац нумерише да исти подноси због повреде закона из члана 439. тачка 1) и 2) ЗКП, које представљају законом прописане разлоге за подношење овог ванредног правног лека. Међутим, у образложењу поднетог захтева бранилац не образлаже у чему се ове повреде огледају, већ наводи да је нижестепеним пресудама учињена повреда закона која се огледа у чињеници да првостепени суд након укидања пресуде није поступио по обавезујућим примедбама Вишег суда у Нишу, на који начин суштински указује на учињену повреду закона из члана 462. ЗКП.

Осим тога, бранилац указује да је нижестепеним пресудама учињена повреда закона из члана 16. ЗКП, сходно којој је суд дужан да сумњу у погледу чињеница од којих зависи вођење кривичног поступка, постојање обележја кривичног дела или примена неке друге одредбе кривичног закона реши у корист окривљеног, па самим тим што оштећени није саслушан и није се изјашњавао о кључним чињеницама ради отклањања противречности, по наводима браниоца, учињена је ова повреда закона.

Како одредбом члана 485. став 4. ЗКП, који прописује разлоге због којих окривљени односно његов бранилац сходно правима која има у поступку у смислу члана 71. тачка 5) ЗКП могу поднети захтев за заштиту законитости против правноснажне одлуке и поступка који је претходио њеном доношењу, није предвиђена могућност подношења овог ванредног правног лека због повреде закона из члана 16. и 462. ЗКП, то је Врховни суд захтев за заштиту законитости браниоца окривљеног оценио као недозвољен.

Из изнетих разлога, на основу члана 487. став 1. тачка 2) ЗКП, Врховни суд је одлучио као у изреци овог решења.

**Записничар – саветник
Марија Рибарић, с.р.**

**Председник већа – судија
Мирољуб Томић, с.р.**

За тачност отправка
Заменик управитеља писарнице
Миланка Ранковић